

Šola za bolnike na biološki terapiji

Rok Kacijan

Oddelek za gastroenterologijo Univerzitetnega kliničnega centra Maribor je v sodelovanju z Društvom za kronično vnetno črevesno bolezen (KVČB) organiziral šolo za bolnike na biološki terapiji. Dogodek je dne, 20. novembra 2014, potekal v sejni sobi stavbe Kliničnega oddelka za interno medicino. Zbralo se nas je približno 15 udeležencev.

Šola se je začela s predstavitvijo Društva za KVČB, ki ga je pripravila njena predsednica, gospa Mateja Saje. Podala je nekaj osnovnih podatkov o samem društvu, kasneje pa se je osredotočila na njegovo poslanstvo, ki se skuša doseči preko izvajanja sedmih posebnih socialnih programov. Ob koncu je še prijazno povabila vse, ki niso člani, da se pridružijo našemu društvu.

Sledila je prezentacija Andreje Ocepek, dr. med., spec. interne medicine, z naslovom »Kronična vnetna črevesna bolezen in biološka zdravila«. Seznanila nas je z boleznimi, ki jih uvrščamo med KVČB (Crohnova bolezen, ulcerozni kolitis in indeterminirani sindrom). O vseh smo izvedeli njihove značilnosti in o zdravilih, ki se za posamezno bolezen uporabljajo. Podrobneje nam je predstavila biološka zdravila. Tako zdaj vemo, kakšna je njihova sestava, kakšen je njihov mehanizem delovanja, na kak način poteka njihova aplikacija itd. Vse nas je razveselila z novico, da se je dvema biološkima zdraviloma, infliximabu (Remicade) in adalimumabu (Humira), ki se v Sloveniji uporabljata za zdravljenje KVČB, pridružilo novo, golimumab (Simponi), ki je namenjeno bolnikom z ulceroznim kolitisom.

Na temo cepljenja in varnosti bioloških zdravil je predavala prim. Cvetka Pernat Drobež, dr. med., spec. gastroenterolog. Povedala je, da so cepljenja dobrodošla, ampak le tista, kjer se cepi z neživim cepivom. Prav tako je potrebno razmisliti o smiselnosti posameznih cepljenj (npr. za nekoga, ki ne hodi po gozdovih, cepljenje proti klopnemu meningoencefalitisu ni ravno smiselno). Priporočala je cepljenje proti gripi, saj bo v primeru, da za njo vendarle zbolimo, le-ta v blažji obliki in tudi čas okrevanja bo krajši. V drugem delu se je prim. Pernat Drobeževa osredotočila na nevarnosti, ki jih prinaša zdravljenje z biološkimi zdravili. Tako smo slišali za stranske učinke, kot so: alergijske reakcije, težave s srcem, jetri, pljuči, živčevjem itd. Zagotovo nas je ob tem bilo veliko zaskrbljenih, ampak smo se pomirili zaradi dejstva, da se ti stranski učinki redko pojavljajo. Govora je bilo tudi o povezavi med nosečnostjo in biološkimi zdravili. Priporoča se, da se uporaba bioloških zdravil v času nosečnosti začasno prekine.

Zadnje poučno predavanje je imela Alenka Kramberger, dipl. m. s. Razložila nam je, kakšna je vloga medicinske sestre pri zdravljenju KVČB z biološkimi zdravili. Če je med udeleženci šole bil kdo, ki je menil, da ga medicinske sestre preveč in vedno enako sprašujejo (o počutju, o morebitnih spremembah na koži, o bolečinah, krčih itd.), zdaj zagotovo razume, da je to izrednega pomena za sam potek zdravljenja.

Po vseh predavanjih je bil čas za razpravo, pred katero pa smo se udeleženci lahko na hitro okrepčali, za kar so poskrbeli organizatorji. Postavljenih je bilo veliko vprašanj, kar nakazuje na to, da bolniki iščemo številne odgovore, ki pa jih zaradi preobremenjenosti gastroenterologov težko dobimo. Tu se pokaže prava vrednost društva, ki nam skozi razna predavanja in izobraževanja skuša približati strokovno osebje, katero nam razbline tudi najmanjšo dilemo.

Nekateri naši osebni zdravniki imajo zelo malo pacientov s KVČB (kaj šele tistih na biološki terapiji) in zato posledično tudi malo izkušenj s to boleznijo in njenim zdravljenjem. Prav zato je pomembno, da smo bolniki dobro informirani o svoji bolezni in o pasteh, ki jih s sabo prinaša, da lahko sami opozorimo svoje zdravnike. To bo samo v naše dobro in menim, da moramo upoštevati, kar so nam naši predavatelji večkrat izpostavili: »Postanite eksperti za svojo bolezen!«